

Свадливъ *пр.* задорливый, вздорчивый: Той бѣ еще повече свадливъ (*plus querelleur*) и грубъ отъ колкото и сидень. *Т.* 263.

Свѣдба *с. ж.* свадьба: Въ недѣли свѣдба дигиѣли. *Д.* 65, 22. Па си влез' в земници, Наточи вино червено, Натѣй жѣлата бѣлища Марку свѣдба да посреещиш. *Д.* 45, 45—48. *Що е ѡвѣкъ на свѣдбу познѣло.* *Пе.* 12, 110. Трѣгнѣла свѣдба голема, Конѣ до конѣ, кола до кола. *М.* 69. Не харчи, не прави гоѣма свѣдба, не гошавай хора. *З.* 242. Отъ кумовѣ странѣ почърпѣтъ съ вино цѣлѣ свѣдба. *Ик.* 116. Свѣдба сѣ зафати, сватови сѣ собраха—за невѣста ходать. *М.* 169. Вчера си биле петъ свѣдби, Петъ калешки си трагнали. *М.* 80. **Свѣдбаринъ** *с. м.* участвующій въ свѣдбѣ: Послѣ идать призовании сродници, съѣди и познатѣи, кои посѣтъ змя *свѣдбари.* *Ик.* 107. **Свѣдбаринъ** *тѣ* чисто обѣлѣчени весели и зарумѣни отъ рѣзно-то руйно винце. *Ч.* 74.

Свѣдбенъ *пр.* свадебный: Въ свѣдбенѣ-тъ недѣлѣ у срѣдѣ си събиратъ свирачи-тѣ, шетачи-тѣ и помощачи-тѣ. *Ч.* 74. Момци по старому обичаю събиратъ си свободно въ свѣдбени домъ и незвани. *Ик.* 109.

Свѣдѣ *м. св.* **Свѣждамъ** *м. дл.* поссору, ссору.—*са*, поссориюсь, ссориюсь: Олга са оплаши кога чу, че Святославъ ѣ готовъ да си свѣдѣ съ Гръци-тѣ. *Р.* 132. Свѣдѣ са комар съ муха-ти. *Д.* 87, 1. Свѣждамъ *са*—скарвамъ се. *Пе.* 1, 175. **Свѣждане** *с. с.* ссора: Тамо сѣ затворени все равно людѣ за кражбѣ, за убійства, за дългъ, за малки свѣжданиѣ, или за каквѣ и да ѣ малки и невинни причини! *Гн.* 272.

Свѣкѣ *с. ж.* свадебный пирогъ (*свѣ* погача): Въ сабота месать погача со парстенъ шарена, коя сѣ викатъ свѣкѣ. *М. р.* 515. Старосват-отъ носитъ свѣкѣ-та (погача). *М. р.* 515. *Що ѣ свѣкѣ непечена? Що ѣ свѣкѣ несолена?* *М.* 532.

Свали *м. св.* **Свалиямъ** *м. дл.* 1) сниму, снимаю: Сидайте редомъ по редомъ, Свалийте самуръ калпаки, да глѣда мома Дена. *М.* 120. Си свали капа отъ глава. *М.* 255. Златна корона свалиле, Шарена чалма завиле. *М.* 51. Десетъ самувили си дрехи свалиха. *Д.* 8, 10, 74. Штото свали пропивамъ. *Тб.* 22. Свали ма либе отъ конѣ-а. *М.* 119. Свекор-отъ ѣ сваливать (сlegtить) отъ конѣ-отъ. *М. р.* 520. *На си дойднишъ въ чанре-го, Да си свалишъ мали ручокъ, На бѣлѣ камень да г' оставишъ.* *М.* 204. У така пригответѣ водѣ си турить платове-ти та си намыснѣтъ и послѣ си тури на огъня да възври вода-та. Тогава ся свали и като ѣзстыне вода-та, змать та испирать дрехы-ты. *Д.* 1871 *р.* 236. Не свалий кожурцы-ты много рано отъ мѣсто-то, дѣто сѣ завиле. *иб.* 74 *р.* 200. Искѣ да свали мѣсачинѣ-та. *Сир.* Искѣ да направи това щото неможе да бѣде. *Ч.* 165. Радва са и милва Горнина своето първенче: отъ рѣце-то си го не свали: въ очите го глѣда.